

[Industriministeren]

En egentlig nydannelse i det fremsatte *for-slag til lov om ændring af lov om registrerede revisorer* er indførelsen af en pligt også for registrerede revisorer til at tegne en forsikring mod det økonomiske ansvar, som måtte pådrages under udførelsen af hvervet som registreret revisor.

I det revisorudvalg, hvis betænkning lå til grund for etableringen af den særlige revisor-gruppe, registrerede revisorer, drøftedes spørgsmålet om som vilkår for registreringen at kræve en lovpligtig garantiforsikring, således som det kræves for beskikkelse som statsautoriseret revisor, men flertallet gik herimod. I de forløbne år har denne revisor-gruppe i fuldt mål levet op til forventningerne om, at mulighederne særlig for de mindre virksomheder for at få en kvalificeret regnskabs- og revisionsmæssig bistand ville forbedres med dannelsen af en ny gruppe of-fentligt anerkendte revisorer. At dannelsen af denne revisorgruppe har virket efter hensigten, ses bl.a. af, at der efterhånden på de fleste lovgivningsområder er fastsat bestemmelser, der kræver, at regnskaber skal revideres af enten statsautoriserede revisorer eller registrerede revisorer. Som en konsekvens heraf forekommer det mig helt naturligt og rimeligt, at den brugerbeskyttelse, der ligger i, at det er en betingelse for, at statsautoriserede revisorer kan virke, at de har tegnet en garantiforsikring mod det ansvar, de kan pådrage sig under hvervets udøvelse, udstrækkes til også at omfatte de registrerede revisorer.

Foreningen af Registrerede Revisorer deler denne opfattelse og er ligesom revisorkommissionen enig i de øvrige ændringsfor-slag til loven om registrerede revisorer, der i alt væsentligt er identiske med de foreslåede ændringer af loven om statsautoriserede revisorer.

Sammenfattende om de to lovforslag kan siges, at de foreslåede ændringer, der indebærer en skærpelse af kravene til revisorerens uafhængighed og en udvidelse af revisorerens ansvarsområde, vil tjene til underbyg-gelse af den tillid, som det er vigtigt at revisorerens virksomhed og erklæringer mødes med i erhvervslivet og hos myndighederne.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de 2 lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte:

For-slag til lov om ændring af lov om ud-dannelse af lærere til folkeskolen. (Udvidelse af uddannelsens sigte, ændret tilrettelæggelse og videre uddannelse m.v.)

(Lovforslag nr. L 30).

De færdiguddannede lærere fra seminari-erne har i disse år dårlige muligheder for at finde beskæftigelse inden for folkeskolen. Vi må derfor sørge for, at deres uddannelse på seminarierne kan tilrettelægges sådan, at de også får et grundlag for at blive ansat andre steder, hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder.

Dette søger vi at opnå ved forslaget om, at det ene af de 2 linjefag skal kunne erstattes af et andet fag eller fagområde, der sigter mod andet end folkeskolen, og her tænkes der fortrinsvis på den private sektor. I be-mærkningerne til lovforslaget er der peget på det indlysende område EDB/datalære/infor-matik, men det er i øvrigt tanken, at initiati-vet til nye studieområder skal komme fra det enkelte seminarium.

Et andet vigtigt formål med lovforslaget er at få mulighed for at tilrettelægge uddannel-sen sådan, at der også ved de mindre semi-narier kan sikres rimelige holdstørrelser og rimelige udbud af linjefag. Vi må se i øjnene, at der i de kommende år vil være en række seminarier, der kun vil være i stand til at oprette 2 spor. For at disse seminarier skal kunne drives rimeligt økonomisk og med en forsvarligt tilrettelagt undervisning, foreslås det, at undervisningen i det enkelte fag eller fagområde i den videregående uddannelse skal kunne påbegyndes fælles for 2 årgange af studerende på det enkelte seminarium, og at det skal kunne pålægges 2 eller flere semi-narier at samarbejde om gennemførelsen af denne uddannelse.

Som en forudsætning for den fælles hold-dannelse mellem årgange foreslås det, at ud-dannelser, der nu gennemføres på 3½-4 år, gøres 4-årig for alle.

Det er endvidere tanken, at man ved at udnytte ledig lærerkapacitet ved seminarier-ne skal inddrage seminarierne i den videre uddannelse af folkeskolens lærere i større omfang, end det nu er tilfældet.